

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 143/15
v Luxemburgu 3. decembra 2015

Rozsudok vo veci C-312/14
Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos a Mártonné Lantos

Devízové transakcie, ktoré sú súčasťou niektorých druhov pôžičiek v cudzej mene, nepredstavujú investičnú službu

Nepodliehajú preto právnym predpisom Únie o ochrane investorov

Manželia Lantosovci uzavreli zmluvu o úvere s bankou Banif Plus Bank na účely financovania nákupu auta. Vzhľadom na to, že chceli získať výhodnejšiu úrokovú sadzbu, než aká sa im ponúkala pri pôžičke v maďarských forintoch, rozhodli sa pre úver v cudzej mene, čím sa vystavili riziku zhodnotenia tejto meny voči maďarskému forintu počas doby splácania úveru.

V rámci žaloby, ktorú Banif Plus Bank podala na Ráckevei járásbírószág (Okresný súd v Ráckeve, Maďarsko), sa manželia domáhajú, aby súd určil, že zmluvy o úvere v cudzej mene patria pod smernicu o trhoch s finančnými nástrojmi¹, takže banka ako úverová inštitúcia má okrem iného povinnosť posúdiť, či je ponúkaná služba vhodná alebo primeraná.

Ráckevei járásbírószág sa pýta Súdneho dvora, či poskytnutie takej pôžičky v cudzej mene, o akú ide vo veci samej, možno považovať za poskytnutie investičnej služby, na ktorú sa vzťahujú dotknuté ustanovenia smernice. Maďarský súd sa ďalej pýta, či nedodržanie týchto ustanovení má za následok neplatnosť zmluvy o pôžičke.

Súdny dvor vo svojom dnešnom rozsudku na úvod uvádza, že vo veci, o akú ide vo veci samej, môžu byť relevantné niektoré právne akty Únie na ochranu spotrebiteľov. Je to tak v prípade smernice 93/13², ktorá už bola predmetom rozsudku Súdneho dvora³ v špecifickom kontexte zmlúv o pôžičke v cudzej mene, ako aj v prípade smerníc 87/102⁴ a 2008/48⁵, ktoré obsahujú celý rad ochranných ustanovení tak, že ukladajú veriteľom určité povinnosti týkajúce sa okrem iného informovania spotrebiteľa.

Súdny dvor ďalej konštatuje, že devízové transakcie, ktoré sa realizujú v rámci poskytnutia pôžičky v cudzej mene, ako je to vo veci samej, predstavujú čisto vedľajšie činnosti k poskytnutiu a splácaniu pôžičky. Tieto transakcie totiž len umožňujú vykonať tieto dve základné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke.

Cieľom týchto transakcií nie je vykonanie investičnej služby, pretože dlžník sa snaží len získať finančné prostriedky na nákup spotrebného tovaru alebo poskytnutie služby, ale nechce riadiť kurzové riziko alebo špekulovať s devízovým kurzom. Okrem toho ani na základe smernice nie sú tieto transakcie samy osebe takými službami.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 263).

² Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

³ Rozsudok Súdneho dvora z 30. apríla 2014, *Kásler a Káslerné Rábai* (C-26/13), pozri aj CP 66/14.

⁴ Smernica Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú. v. ES L 42, s. 48; Mim. vyd. 15/001, s. 326).

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, s. 66, a korigendá Ú. v. EÚ L 207, 2009, s. 14, Ú. v. EÚ L 199, 2010, s. 40, a Ú. v. EÚ L 234, 2011, s. 46).

Dotknuté devízové transakcie sú okrem iného spojené s nástrojom, zmluvou o pôžičke, ktorá sama osebe nie je finančným nástrojom v zmysle smernice. V tejto súvislosti Súdny dvor zastáva názor, že tieto transakcie sa netýkajú futures, pretože ich predmetom nie je predaj finančného aktíva za cenu stanovenú pri uzavretí zmluvy. V prejednávanej veci sa hodnota cudzej meny, ktorá sa použije na výpočet splátok, nestanoví vopred, ale sa určí na základe predajného kurzu tejto meny v deň splatnosti každej mesačnej splátky.

Za týchto okolností Súdny dvor prijíma záver, že **devízové transakcie, ktoré sú súčasťou zmluvy o pôžičke v cudzej mene, o akú ide vo veci samej, nepredstavujú investičnú službu, takže sa na takúto pôžičku nevzťahujú ustanovenia smernice o ochrane investorov**, čo však musí overiť vnútroštátny súd.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499